

זֶחֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם נ"א אֲדָר (הילולת רבי חיים יוסף

דוד אזולאי "החידא" בן רבי רפאל יצחק זרחיה זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

ה וְלַהֲעֵלוֹת נִיצוּצֵי הַדְּבֹר, צָרִיךְ לְתַעֲנִית. וְזֶה בְּחִינַת (תהלים

ק"ז): "מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעִים וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ" וְכוּ',

אֲזִי: "יִשְׁלַח דְּבָרוֹ". כִּי עֵקֶר תִּקּוּן הַדְּבֹר, הוּא עַל-יְדֵי הַתְּעַנּוּת. כִּי עֵקֶר יְנִיקַת הַקְּלָפוֹת, אֵינוֹ אֶלָּא מֵאַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה. כִּי מִפְּנֵי הַקְּדוּשָׁה אֵי אֶפְשָׁר לָהֶם לִינֵק, מִחַמַּת בְּהִירוֹת אוֹר. אֶלָּא לְפַעֲמִים נוֹתְנִים לָהֶם מְלַמְעָלָה בְּמִכּוּן כַּח לִינֵק מִפְּנֵי הַקְּדוּשָׁה, וְכָל זֶה אֵינוֹ אֶלָּא לְרַע לָהֶם, בְּחִינַת (קה"ת ח): "עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ". וְכָל הַתְּאַוּוֹת הֵם בְּחִינַת קְלָפוֹת, כִּי הַתְּאַוּוֹת הֵם מוֹתְרוֹת, כִּי בְּלֹא הַתְּאַוּוֹת יָכוֹל הַגּוֹף לְהִתְקַיֵּם, נִמְצָא שֶׁהֵם מוֹתְרוֹת לְקִיּוּם הַגּוֹף. כְּמוֹ הַקְּלָפוֹת הֵם מוֹתְרוֹת, כִּי עֵקֶר אֵינוֹ אֶלָּא הַפְּרִי. וְהַקְּלָפוֹת הֵם מוֹתְרוֹת. וְכַשְׁמַתְגְּבָרִים הַתְּאַוּוֹת עַל הָאָדָם, הוּא הַתְּגַבְרוֹת הַקְּלָפוֹת עַל הַקְּדוּשָׁה.

וְרֵאשֵׁי הַתְּאַוּוֹת הֵם שְׁלֹשָׁה שָׂרֵי פְרָעָה, 'שֵׁר הַמְּשֻׁקִּים'

וְ'אוֹפִים' וְ'טְבָחִים', שֵׁהֵם: 'קָנָה' וְ'וִשֵׁט' וְ'וִרִידִין' (עיין

לק"ת להאריז"ל פ' לך לך ופ' וישב) שֵׁהֵם בְּחִינַת תְּאַוּוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה, שֵׁהֵם רָאשֵׁים, שְׁכָל הַתְּאַוּוֹת נִמְשָׁכִים אַחֲרֵיהֶם. וַיְנִיקְתֶּם מִפְּרָעָה, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת עֲרָף, הֵינּוּ מֵאַחֲרֵיהֶם. וְעֵקֶר יְנִיקְתֶּם מִהַדְּבֹרִים, בְּחִינַת אַחַר הַדְּבָרִים, כִּי הֵם סְמוּכִין לָהֶם, כִּי 'קָנָה' וְ'וִשֵׁט' וְ'וִרִידִין' הֵם סְמוּכִים לְחַמֶּשֶׁת מוֹצְאוֹת הַפֶּה. וְעֵקֶר יְנִיקְתֶּם, מִהַדְּבֹרִים שְׂאִינָם זָכִים כָּל כָּף. וְכַשְׂרֵאשֵׁי הַתְּאַוּוֹת שֵׁהֵם הַקְּלָפוֹת מִתְּגַבְרִים, צָרִיךְ לְהִדְבִּיק וּלְהַסְתִּיר אַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, שֶׁלֹּא יִינָקוּ. וְדַבְּקוֹת אַחֲרֵי

הַקְדָּשָׁה, הִיא עַל יְדֵי הַתְּעַנִּית. כְּמוֹ שְׁכוֹתָבִים שֵׁם הַיּוֹי"ה בְּבַחֲיֵנֶת
 אַחֲזָרִים, שְׁכוֹתָבִים מִתְחַלָּה יו"ד, וְאַחַר כָּךְ כְּשֶׁרוֹצִים וְכוֹתָבִים
 ה"א, חוֹזְרִים לְאַחֲזָרִים וְכוֹתָבִים יו"ד ה"א וְכוּ'. כֵּן הַתְּעַנִּית, שֶׁהוּא
 עֵקֶר הַכְּנָעָתוֹן שֶׁל הַשָּׂרִים הַנ"ל, הוּא בְּבַחֲיֵנֶת דְּבָקוֹת אַחֲזָרֵי
 הַקְדָּשָׁה:

כִּי עֵקֶר זְכוּת הַתְּעַנִּית, אֵינוֹ אֶלָּא כְּשֶׁאֲנוּ חוֹשְׁבִים הַשְּׁעוֹת
 שֶׁהִתְחִיל לְהַתְּעַנּוֹת. לְמַשָּׁל, כְּשֶׁמִּתְעַנֶּה שְׁנֵי יָמִים, הַיּוֹם
 הַשְּׁנִי שֶׁהוּא נֶחְשָׁב כְּיוֹתֵר, אֵין מַחֲמַת עֲצֻמוֹ, אֶלָּא מַחֲמַת שֶׁאֲנוּ
 חוֹזְרִים לְיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲזֵי נֶחְשָׁב יוֹם שְׁנֵי לְזְכוּת יוֹתֵר:

גַּם כִּי עֵקֶר כָּל הַדְּבָרִים הֵן הַתְּחִלָּה, כִּי 'כָּל הַתְּחִלּוֹת קְשׁוֹת'
 (מְכִילֵתָא פְּרָשֵׁת יִתְרוֹ וְהוּבָא בְּפִרְש"י), מַחֲמַת שְׁיֹצֵא מִהַפֶּךְ לְהַפֶּךְ.
 אֲבָל אַחַר הַתְּחִלָּה, הוּא נִכְנָם מְעַט בְּהֶרְגֵל, וְאֵינוֹ קָשָׁה עָלָיו כָּל
 כָּךְ. וְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם שֶׁהוֹלֵךְ לְמִרְחוֹק מִהַתְּחִלָּה, כֵּן נֶקֶל הַדְּבָר,
 שֶׁנִּכְנָם מְעַט בְּהֶרְגֵל. נִמְצָא שֶׁעֵקֶר כַּח הָעֲבוּדָה שֶׁל כָּל יָמִים, אֵינוֹ
 אֶלָּא הַתְּחִלָּה, שֶׁאֲנוּ צָרִיכִין לְחֹזֵר לְאַחֲזָרֵי, לְיוֹם רֵאשׁוֹן שֶׁהִתְחִיל
 לְהִבִּין וּלְהַתְּעַנּוֹת (עֵיין דְּנִיאל י') שֶׁהוּא תְּחִלַּת הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהִיָּה קָשָׁה
 עָלָיו הַתְּחִלָּה, שְׁיֹצֵא מִהַפֶּךְ לְהַפֶּךְ. וּבְכָל יוֹם חוֹזֵר לְאַחֲזָרָיו, לְקַבֵּל
 כַּח מִהַתְּחִלָּה. וּמַחֲמַת שֶׁאֵלוֹ הַשָּׂרִים הַנ"ל, הֵם סְמוּכִים לְהַדְּבֹר,
 וְכִשְׁמֵתֵגְבְּרִים, אֲזֵי מִמְּשַׁכֵּין אֶת הַדְּבֹר לְגָלוֹת מְצָרִים, בְּבַחֲיֵנֶת
 מִצַּר הַגָּרוֹן, בְּבַחֲיֵנֶת (תְּהִלִּים ס"ט): "נִחַר גְּרוֹנִי", וְאֵינוֹ יִכּוֹל לְדַבֵּר שׁוֹם
 דְּבֹר לְפָנָי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְעַל יְדֵי הַתְּעַנִּית שֶׁמְרַעֵיב אֶת עֲצֻמוֹ,
 הוּא מִמְּשִׁיךְ מִיָּמֵי הַחֲסָדִים לְלַחֵחַ הַגָּרוֹן, וְאֵז יוֹכֵל לְדַבֵּר.

וְזֶה בְּבַחֲיֵנֶת (בְּרֵאשִׁית י"ב): "וַיְהִי רָעֵב בְּאֶרֶץ". רָעֵב, הֵינוּ בְּבַחֲיֵנֶת
 תְּעַנִּית, שֶׁמְרַעֵיב אֶת עֲצֻמוֹ. וְזֶה הוּא דְּבָקוֹת אַחֲזָרֵי
 הַקְדָּשָׁה, כִּי הִוָּיָה אֱלֻקִּים בְּבַחֲיֵנֶת אַחֲזָרִים, מִסְפֵּר רָעֵב. וְכִי שֵׁם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתאמר מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ו
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הוֹיָה בְּאַחֲרֵי, דְּהֵינּוּ י י"ק יק"ו יקו"ק עוֹלָה ע"ב. וְשֵׁם אֱלֹקִים
בְּאַחֲרֵי, כְּזֶה א א ל א ל ק א ל ק י א ל ק י מ עוֹלָה ר'. וְשְׁנֵיהֶם יַחַד
עוֹלָיִם רע"ב] "וַיֵּרֶד אֲבָרָהָם מִצְרַיִם", הֵינּוּ הוֹרְדוֹת מִיָּמֵי
הַחֲסָדִים לְלַחֵלַח מִצַּר הַגָּרוֹן, לְהוֹצִיא אֶת הַגָּרוֹן מִבְּחִינַת "נֶחֱר
גְרוֹנִי". בְּבְחִינַת (ש"ס): "הַלּוֹךְ וְנֹסֵעַ הַנְּגַבָּה", לְלַחֵלַח הַנְּגִיבָה,
לְהַתְקִיִם (יִשְׁעִיה נ"ח): "קָרָא בְּגָרוֹן אֵל תַּחֲשֹׁךְ". וְאִז כְּשֶׁנִּתְדַבְּקִין
אַחֲרֵי הַקְּדוּשָׁה, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַקְלִפּוֹת לְכַנֵּם לְשֵׁם וְלִיְנָק, וְאִז
נִתְגַּלִּין הַפָּנִים שֶׁל הַקְּדוּשָׁה. וְאִז: "וַיֵּרְאוּ אוֹתָהּ שָׂרֵי פְרַעֲה" (בְּרֵאשִׁית
ש"ס). הֵינּוּ, שְׂאֵלוֹ הַשָּׂרִים הַנ"ל, רוֹאִים אֶת יוֹפֵי הוֹד הַדְּבֹר,
"וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעֲה". וְכָל זֶה הוּא מְכֻוֵן מִהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּדִּי
לְהוֹצִיא בְּלָעַם מִפִּיהֶם, בְּחִינַת: "עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע
לוֹ". וְזֶה: "וַיִּנְגַע ה' אֶת פְּרַעֲה". וְזֶה (מִשְׁלֵי ל"א): "אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא
תִּתְהַלֵּל", בְּחִינַת: "וַיַּהֲלִלוּ אוֹתָהּ אֵל פְּרַעֲה". אִין זֶה אֵלָּא בְּשִׁבִיל,
"תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ". הֵינּוּ, לְהוֹצִיא נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה מִבִּינֵיהֶם.
כְּשֶׁהִיא מוֹצִיָּאָה כָּל חֵיוֹתָהּ מִבֵּין הַקְּלִפּוֹת, אִזִּי מִשְׁלִיכִין כָּל
הָעֲכוּ"ם אֶת אֱלִילֵיהֶם, וּפּוֹנִים כָּלָם לְאַמוֹנַת יִשְׂרָאֵל, "לְקָרָא כָּלָם
בְּשֵׁם ה'". וְזֶה עֵקֶר קְשׁוּטֵי הָאַמוֹנָה, שְׂיִקְרְבוּ אַחֲרֵי לְאַמוֹנַתָּה:

וְזֶה בְּחִינּוֹת (סְפָא מִשְׁפָּטִים דָּף צ"ה): עוֹלִימָתָא שְׂפִירָתָא דְּלִית לָהּ
עֵינִין. עוֹלִימָתָא שְׂפִירָתָא, זֶה בְּחִינַת אַמוֹנָה, בְּחִינַת (שִׁיר
הַשִּׁירִים ו) "יָפָה אֶת רַעֲיָתִי", בְּחִינַת: "וַרְעָה אַמוֹנָה": דְּלִית לָהּ
עֵינִין, הֵינּוּ אֵלוֹ הַקְּשִׁיּוֹת הַנ"ל, שְׂאִין לְעֵין כְּהֶם, וְצָרִיד לְחִזֵּק
בְּאַמוֹנָתוֹ: גּוֹפָא טְמִירָתָא וְאַתְגְּלִי, כִּי הִיא טְמִירָא, כִּי אִם תִּשְׂאֵל
אֶת הַמַּאֲמִין אִיזָה טַעַם בְּאַמוֹנָה, וְדַאי אִינוּ יוֹדְעִים לְהַשִּׁיב לָךְ טַעַם,
כִּי אַמוֹנָה אִינוּ שִׁיךְ אֵלָּא בְּדָבָר שְׂאִינוּ יוֹדְעִים טַעַם. וְאַף-עַל-פִּי-כֵן,
וְגַלְיָא. הֵינּוּ שְׂאֵצֵל הַמַּאֲמִין הַדְּבָר גְּלוּי, כְּאֵלוֹ רוֹאֵה בְּעֵינָיו אֶת

הַדָּבָר שֶׁהוּא מֵאֲמִין בּוֹ, מִחֲמַת גְּדֹל אֲמוּנָתוֹ הַשְּׁלֵמָה: נִפְקֵת בְּצַפְרָא וּמִתְכַסֶּיָא בִּימָמָא, כִּי הָאֲמוּנָה מִתְחַדְּשֵׁת אֲצֵל הָאָדָם בְּכָל בִּקְרָא, בְּחִינַת (אִיכָה ג): "חֲדָשִׁים לְבִקְרִים" וְכוּ'. וּמִתְכַסֶּיָא בִּימָמָא, מִחֲמַת טְרִדַת עֵסְקֵי עוֹלָם, נִתְכַסֶּה הָאֲמוּנָה: מִתְקַשְׁטֵת בְּקִשּׁוּטֵינָא דְלֹא הוּוּ, הֵינּוּ עֵקֶר קִשּׁוּטֵי הָאֲמוּנָה, כְּשֶׁמְקַרְבִּין אֲצֵלָה בְּנֵי אָדָם שְׂלֵא הֵיוּ מְקַרְבִּין לָהּ:

סדר קצור לקושי מוהר"ן הי"מ:

ה שְׁלוֹ"ם רְאשֵׁי־תְבוֹת וְיָדַע מ'ה שְׁתָּשִׁיב לְאֶפִיקוֹרֶם, כִּי עַל־יְדֵי לְמוֹד פְּסִק הִלְכָה שֶׁהוּא הַהֲכָרְעָה וְהַשְּׁלוֹם זֹכִין לְדַעַת לְהִשְׁיב עַל הָאֶפִיקוֹרֶסוֹת שְׁבֻלְבוֹ:

ו גַּם עַל־יְדֵי לְמוֹד הַפּוֹסְקִים זֹכֶה לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי בְּכָל לְבָבוֹ. כִּי עֵקֶר מְנִיעַת הַתְּפִלָּה שְׂאִינוֹ מִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵה כְּרָאוּי הוּא רַק מִחֲמַת שְׂאִין הָאֲמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת וְלָבוֹ חֲלוּק מִהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. כִּי בְּאֵמַת אִם הָיָה הָאָדָם יוֹדֵעַ וּמֵאֲמִין בְּלֵב שָׁלֵם שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא יִתְבַּרֵךְ עוֹמֵד עָלָיו בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְשׁוֹמֵעַ וּמֵאֲזִין וּמְקַשֵּׁיב כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁל הַתְּפִלָּה, בּוֹדֵאֵי הָיָה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוּן אֶת דְּבָרָיו וְהָיָה מִתְפַּלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל. רַק מִחֲמַת שְׁלָבוֹ חֲלוּק וְאִינוֹ חֲזָק בִּידִיעָה זֹאת בְּלֵב שָׁלֵם בְּשִׁבִיל זֶה אִינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל־כָּף וְאִינוֹ מְכוּן לָבוֹ הַיֵּטֵב בְּתִפְלָתוֹ. וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִהֲקִשְׁיוֹת וְהַכְּפִירוֹת שְׁבֻלְבֵי הַנ"ל שֶׁהֵם בְּחִינַת מַחְלֶקֶת הַיֵּצֶר הָרָע שְׁבֻלְב. וְעַל כֵּן עַל־יְדֵי לְמוֹד הַפּוֹסְקִים שְׁעַל־יְדֵי־זֶה מְבַטְלִין מַחְלֶקֶת הַיֵּצֶר הָרָע בְּשִׁרְשׁוֹ כַּנ"ל עַל־יְדֵי־זֶה זֹכֶה לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי בְּכָל לְבָבוֹ בְּאֵמַת. וְזֶה: "אוֹדֶה בְּיֵשֶׁר לֵב" (תְּהִלִּים קי"ט ז) 'לֵבב' דִּיקָא בְּשִׁנֵּי יֵצֶרִין אִימַתִּי "בְּלִמְדֵי מְשֻׁפְטֵי צְדָקָה" כַּנ"ל:

ז עֵקֶר שְׁלֵמוֹת וְקִשּׁוּטֵי הָאֲמוּנָה הוּא עַל־יְדֵי שְׁמְקַרְבִּין רְחוּקִים

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ב'תנ"ב
 זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות
 זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבוֹר מוספרי רבנו יהודה תיקון רב"ל

לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וּלְהַשְׁלִים אֶת הָאֱמוּנָה הַיְנוּ לְקָרֵב הַרְחֹקִים צָרִיף
 מִתְחַלָּה לְהַעֲלוֹת נִיצוּצֵי אוֹתֵיזוֹת הַדְּבֹר. וְהַתְּקוּן לָזֶה הוּא תַעֲנִית
 כִּי כָל הַתְּאוּזוֹת הֵם בְּחִינַת קְלָפוֹת וּמוֹתְרוֹת כִּי בְּלֹא הַתְּאוּזוֹת יְכוּל
 הַגּוֹף לְהִתְקַיֵּם. וּכְשֶׁמִּתְגַּבְּרִין הַתְּאוּזוֹת עַל הָאָדָם הוּא הַתְּגַבְּרוֹת
 הַקְּלָפוֹת עַל הַקְּדוּשָׁה. וְרֹאשֵׁי הַתְּאוּזוֹת הֵם תְּאוּזוֹת אַכִּילָה וְשִׁתְיָה
 שְׁכָל הַתְּאוּזוֹת נִמְשָׁכִין אַחֲרֵיהֶם. וּכְשֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים מִמְּשִׁיכִין
 הַדְּבֹר אֶל הַגְּלוּת לְמִצַּר הַגְּרוּן לְהַעֲרֹף שְׂאִינוּ יְכוּל לְדַבֵּר שׁוֹם
 דְּבֹר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחִינַת: "נַחַר גְּרוּנִי" (תְּהִלִּים ס"ט ד). וְעַל־יַדֵּי
 הַתַּעֲנִית שְׁמַרְעִיב אֶת עֲצָמוֹ מִלְּחַלְח מִצַּר הַגְּרוּן שְׂיִתְקַיֵּם: "קָרָא
 בְּגָרוֹן אֵל תַּחֲשׁוּךְ" (ישעיה נ"ח א), שְׂיִוְכַל לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 וּלְהַתְּפַלֵּל בְּכוּנָה. וְאִזּוֹ הוֹפֵךְ עֲצָמוֹ הַדְּבֹר וּמִלְּקָט נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה
 מִבֵּין הַקְּלָפוֹת וְנִשְׁאָרִים בְּלֹא חֵיוֹת. וְאִזּוֹ הָעֲכוּ"ם שְׂיִנִּיקָתָם
 מִהַקְּלָפוֹת כְּשֶׁרוֹאִין שְׂאִין לָהֶם שׁוֹם חֵיוֹת מִשְׁלִיכִין אֶת אֱמוּנָתָם
 וּפּוֹנִים כָּלָם לְאֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל. וְעַל־יַדֵּי־זֶה הוּא מַשְׁלִים אֶת הָאֱמוּנָה
 וְזוֹכֶה לְאֱמוּנָה שְׁלֵמָה וְזוֹכֶה לְבָרֵךְ אֶת הַמַּאֲכָלִים, וְאִזּוֹ נַעֲשֶׂה
 עַל־יַדֵּי אַכִּילָתוֹ יְחוּד קְדוּשָׁה בְּרִיף הוּא וְשִׁכְיַנְתָּה אַפִּין בְּאַפִּין:
 ח אֱמוּנָה אֵינָה שְׂיָכָה אֵלָּא בְּדָבָר שְׂאִינוּ יוֹדַע הַטַּעַם וְאַף־עַל־פִּי־כֵן
 אֵצֶל הַמַּאֲמִין הַדְּבָר גָּלוּי כְּאֵלוֹ רוֹאֶה בְּעֵינָיו הַדְּבָר שְׂמַאֲמִין בּוֹ
 מִחַמַּת גְּדֹל אֱמוּנָתוֹ הַשְּׁלֵמָה:

סְדֵר הַיַּיִּם מִוְהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

תיב (ו) וְזֶה שֶׁהוּא זְכוּרָנוּ לְבָרְכָה בְּעֲצָמוֹ הָיָה מְעִין לְפַעְמִים בְּאֵלוֹ
 הַסְּפָרִים, הוּא בְּחִינַת סוּד שֶׁהֵלְכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר שֶׁהוּא מְקוֹם
 הַסְּטָרָא־אַחֲרָא. וְאִיתָּא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה הֵלְכוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּר, כִּי הֵם דָּרְכוּ עַל הַסְּטָרָא־אַחֲרָא בְּהַלִּיכָתָם שָׁם. וּבְכוּנָה זֹ
 הוּא מְעִין בָּהֶם בְּסְפָרִים אֵלוֹ שֶׁהֵם בְּחִינַת מִדְבָּר, וְהַבֵּן. אֲבָל לָנוּ

הוא אסור גדול מאד להביט בספרים של חקירות הנ"ל. גם עין בהתורה בא אל פרעה בסימן ס"ד בליק"א שמבאר שם גדל האסור לכנס בחקירות, כי נמשכין מחלל הפנוי וכו', ושם מבאר שהצדיק הגדול מאד צריך דיקא לעין בהם כדי להעלות משם הנשמות שנפלו לשם עין שם:

תיג (ז) פעם אחת ספר מבדחן אחד שהיה בלמברג, שבתוך דברי בדיחתו בחרוזים ונגונים כדרך הבדחנים, ענה ואמר דער אלטער אלטער אלטער גאט [השם יתברך העתיק עתיק דעתיקין]. וחזר רבנו זכרוננו לברכה תבת אלטער פמה פעמים כמו הבדחן שהיה רגיל להזכיר תבת אלטער פמה וכמה פעמים. וכן ספר רבנו זכרוננו לברכה משמו, והזכיר גם כן תבת אלטער פמה וכמה פעמים עד שפיים אלטער גאט. וכונת רבנו זכרוננו לברכה היתה מבארת שרצה להכניס בנו אמונה בפשיטות שצריכין להאמין בהשם יתברך שהוא קדמון לכל הקדמונים, עתיק דעתיקין ואמונתו ירשה לנו מזקני זקנינו אבותינו הקדושים, והדברים מובנים קצת למי שזכה לשמעם מפיו הקדוש, וגם עכשו יכולין להבין מהם קצת. והיה דרך רבנו זכרוננו לברכה לספר ענין זה של הבדחן פמה וכמה פעמים לפני פמה אנשים. ובכל פעם כשספר זאת היה חוזר תבת אלטער פמה וכמה פעמים, והדברים עתיקים.

והכלל אף-על-פי שרבנו זכרוננו לברכה גלה תורות נוראות ונפלאות שלא נשמעו דגמתם בעולם, וגם ספר מעשיות נפלאות אשר לא נשמע כזאת וכו' כו' עוד הוסיף לדבר עמנו פה אל פה הרבה בדרכי שיחות וספורי העולם. והכל כדי להכניס בנו האמונה הקדושה וקיום התורה והמצוות העומד עליה. ובכמה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תלד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

דְּרָכִים גִּלְגַּל עִמָּנוּ כְּאֵב הַמַּחֲנֶךְ אֶת בְּנוֹ הַקָּטָן, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהוֹרִיד
אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו כִּי לְהַרְגִּילוֹ בְּנִחַת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת,
כְּמוֹ כֵּן וְיִזְתֵּר וְיִזְתֵּר אֲלֵפִים פְּעָמִים הוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֵלָינוּ וְהִלְבִּישׁ
אֶת עֲצָמוֹ בְּכֶמֶה לְבוּשִׁים שׁוֹנִים, וְדִבֵּר עִמָּנוּ כָּל מִינֵי שִׁיחֹת
שְׂבָעוּלָם, וּמְכָלָם נִתְגַּלְגַּל אַחֲרֵכֶם שִׁיחָה הַנוֹגַעַת לְעִבּוּדְתוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

וּבְאַמֶּת גַּם כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבֶּר מִקֵּדָם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הָיוּ גַם כֵּן
כָּלֵם תּוֹרָה, כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שְׁכָל שִׁיחָתוֹ הִיא כְּלָה
תּוֹרָה. רַק שְׂבִתְחֻלָּה לֹא זָכִינוּ לְהִבִּין בְּפִשְׁטוּת הָעִבּוּדָה וְהַתּוֹרָה
הַיּוֹצֵאת מִדְּבוּרָיו הַקָּדוֹשִׁים, וְאַחֲרֵכֶם יֵצְאוּ מֵעֵינַי לְעֵינַי עַד
שֶׁתָּמִיד נִתְגַּלְגַּל מֵתוֹכְם שִׁיחָה הַנוֹגַעַת לְעִבּוּדְתוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּפִשְׁטוּת. וְהַעֲקָר הָיָה לְהַכְנִים אֲמוּנָה בְּעוֹלָם כִּנ"ל. אֲשֶׁרִי אֲנִישׁוּ
הָעוֹמְדִים לְפָנָיו לְשָׁמַע חֲכָמָתוֹ וְתַמִּימוּתוֹ, כִּי בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר
וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה מִדְּבוּרָיו וְתַנּוּעוֹתָיו הַקָּדוֹשִׁים וְהַטְּהוֹרִים
וְהַנּוֹרְאִים מְאֹד, הָיָה כְּלוּל בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד חֲכָמָה נִפְלְאָה וְעִמְקָה,
וְתַמִּימוּת גָּמוּר בְּתַכְלִית הַפִּשְׁטוּת בְּאַמֶּת. כִּי תַמִּימוּת וְחֲכָמָה
אַמֶּתִית כָּלוּ חֵד כְּמוֹבָן לְמִשְׁכִּיל בְּאַמֶּת:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

י על-ידי לשון הרע מתגבר הכח המדמה. כי על-ידי לשון הרע
מסתלק ממנו הדעת, ונופל מאהבת השם יתברך, ונופל לאהבת
הבהמיות שהם כל התאוות, שכלם באים מכח המדמה שהוא כח
הבהמיות, שמתגבר ביותר על-ידי לשון הרע. ועל-ידי זה נפגם
הזכרון ונופל לשכחה שהיא מיתת הלב, שמת לבו בקרבו ואינו
משים על לבו לזכור בכל יום בעלמא דאתי, ששם עקר החיים
לנצח, והוא בחייו חשוב כמת, מאחר שאינו משים על לבו לזכור

תְּכַלִּיתוּ הַנְּצָחִי בְּכֹל יוֹם (שם נד).

יא עַל־יְדֵי לְשׁוֹן הָרַע אֵין מִתְקַיֵּמִין לוֹ בְּנִים זְכָרִים (שם).

יב כְּשֶׁהַדּוֹר אֵינָם שׁוֹמְרִים אֶת פִּיהֶם מִלְּשׁוֹן הָרַע וּמִשְׂאָר דְּבוּרִים פְּגוּמִים, עַל־יְדֵי־זֶה נִבְשָׁלִים, חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשִׁרֵי הַדּוֹר בְּגֵאוֹת, וְהוּא בְּחִינַת גְּלוּת הַשְּׂכִינָה (שם נח).

יג עַל־יְדֵי תַאֲוֹת אֲכִילָה וְשִׁתְיָה נִמְשָׁךְ הַדְּבוּר לְגְלוּת, לְמִצַּר הַגָּרוֹן לְהַעֲרֹף, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֵינּוּ יְכוּלִּים לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְהַתְּקוּן לְזֶה תַעֲנִית (שם סב).

יד עַל־יְדֵי דְבוּרִים רָעִים, כְּגוֹן לְשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת, שְׂקָרִים, לִיצָנוֹת, חֲנֻפָּה, אִו מְבִישׁ פָּנֵי חֵבְרוֹ בְּדְבָרִים, וְנִבּוּל־פֶּה, וּדְבָרִים בְּטָלִים וְשִׂאֲרֵי דְבוּרִים רָעִים, וּבְפָרֵט כְּשֶׁמְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים עַל־יְדֵי כָּל אֵלוֹ, הַדְּבוּרִים רָעִים עוֹשִׂים כְּנַפִּים לְהַנְחִישׁ שְׂיוֹכַל לְעוֹפֵף וּלְהַזִּיק לְהַעוֹלָם מְאֹד, חֵם וְשָׁלוֹם; הֵינּוּ שְׂעַל־יְדֵי־זֶה מִתְגַּבְּרֵת וּמִתְפַּשְׁטֵת חֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִים וְהָאֶפִיקוֹרְסִים בְּעוֹלָם, שֵׁהֶם בְּחִינַת נְחֹשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, שְׂמִתְגַּבְּרֵת וּמְעוֹפֶפֶת חֲכָמַתֶּם הָרַעָה, חֵם וְשָׁלוֹם, עַל־יְדֵי דְבוּרִים רָעִים הַנִּ"ל וּמְזִיקִים מְאֹד מְאֹד לְהַעוֹלָם. אֲבָל עַל־יְדֵי דְבוּרִים קְדוֹשִׁים עוֹשִׂים כְּנַפִּים דְּקַדְשָׁה (שם סג).

טו צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל הַטְּפִי דָמִים שְׂנִמְצָאִים בּוֹ, דְּהֵינּוּ שִׂדְבָר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שִׁיְהִיוּ נַעֲשִׂים מְכַל הַדָּמִים דְּבוּרִים קְדוֹשִׁים שֶׁל תוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאִז יִזְכֶּה לְשָׁלוֹם וַיִּבְטַל כָּל מִדַּת הַנְּצָחוֹן וּמַחְלוּקוֹת, כִּי מִדַּת הַנְּצָחוֹן וּמַחְלוּקוֹת וּמִלְחָמָה נִמְשָׁךְ מִדָּמִים שְׂעֵדִין לֹא עֲבַד בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ (שם עה).

טז עַל־יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מְעֲלִין כָּל הַנִּיצוּצוֹת הַנְּפֹלִין,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בִּתְנוּ » וְלֹא יַעֲבֹר מִזֶּה וְעַד שֶׁיִּשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַדָּבָר הַזֶּה וְיִתְקַן לְכָל עַד
» חֻקְנוּ מִזֶּה וְעַד שֶׁיִּשְׁכַּח מִלִּבּוֹ הַדָּבָר הַזֶּה וְיִתְקַן לְכָל עַד

וְנִתְתַקְּנִין וְנִתְחַדְּשִׁין כָּל הָעוֹלָמוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ בָּרָא
שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ. עַל־כֵּן צָרִיכִין לְדַבֵּר רַק דְּבוּרִים
קְדוּשִׁים וְלֹא דְבוּרִים אַחֲרִים, כִּי לְהַעֲלוֹת הַנִּיצוּצוֹת לְתֵקֵן כָּל
הָעוֹלָמוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְקַרֵּב בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ (שׁם).

סֵדֶר שְׂיָחוֹת הַרִ"ן הַיּוֹמִי:

רַלְג שָׁמַעְתִּי מֵאִישׁ אֶחָד מֵאַנְשָׁיו, שֶׁפַּעַם אַחַת דִּבֶּר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ
לְבָרְכָהּ, עָמַד מֵעַנְיֵן בְּגָדִים וְאָמַר לוֹ שֶׁעַל כָּל דְּבַר צָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל
הֵינּוּ אִם בְּגָדוֹ קָרוֹעַ וְצָרִיךְ לְבָגֵד יִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיתֵן לוֹ
בְּגָד לְלִבָּשׁ, וְכֵן בְּכָל כִּיּוֹצֵא בְּזֶה דְּבַר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן עַל הַכֹּל
יִרְגִּיל עֲצָמוֹ לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַה שִׁיְחַסֵּר לוֹ
אֶף עַל פִּי שֶׁהָעֶקֶר לְהִתְפַּלֵּל עַל הָעֶקֶר, דִּהְיִינוּ עַל עֲבוֹדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֶף עַל פִּי כֵּן גַּם עַל זֶה
צָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל וְאָמַר: שְׁמִי שְׂאִינוֹ מִתְנַהֵג כִּי אֶף עַל פִּי שֶׁהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ נֹתֵן לוֹ בְּגָדִים וּפְרָנְסָה וְהַצְטָרְכוֹת חַיּוֹתוֹ, אֲבָל כָּל חַיּוֹתוֹ
הוּא כְּמוֹ בְּהֵמָה שֶׁגַּם כֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֹתֵן לָהּ לְחֵמָה וְכוּ' כֵּן הוּא
חַיּוֹתוֹ שֶׁנֹּתֵן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי מֵאַחַר שְׂאִינוֹ מִמְשִׁיךְ כָּל חַיּוֹתוֹ
עַל יְדֵי תְּפִלָּה מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כֵּן כָּל חַיּוֹתוֹ הוּא כְּמוֹ חַיּוֹת
בְּהֵמָה מִמַּשׁ כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ כָּל חַיּוֹתוֹ וְהַצְטָרְכוֹתוֹ
מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים דְּוָקָא וְכֵן שָׁמַעְתִּי אֲנֹכִי גַם
כֵּן מִפִּי הַקְּדוֹשׁ עַל דְּבַר קָטָן וּפְחוּת מְאֹד שֶׁהָיָה קֶצֶת מְכָרָח לִי
וְאָמַר: תִּתְפַּלֵּל עַל זֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַמְדָתִי מִשְׁתוּמָם כִּי הָיָה לִי
לְדַבֵּר פְּלֵא בְּעֵינַי לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר פְּחוּת כְּזֶה וְגַם
כִּי לֹא הָיָה מְכָרָח בְּיוֹתֵר עָנָה וְאָמַר (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה): אֵין זֶה כְּבוֹדֵךְ
שֶׁתְּפַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל דְּבַר קָטָן כְּזֶה?! וְאַחַר כֵּן סִפֵּר מַעֲשֵׂה
קְטָנָה מֵעַנְיֵן בְּטָחוֹן אֲפִלוֹ עַל דְּבָרִים קְטָנִים מֵאִישׁ אֶחָד מִמֵּזִ'בוֹז'

**וְהִכָּל שָׁעַל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם צְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
וְכֵן מִבְּאֵר בְּאֶלְפֵי-בֵית עֵינַי שָׁם:**

רַלְד שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ לְעַנֵּין הַתְּחִזְקוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנֵנוֹ אָמַר שְׁאַפְלוּ אִם עוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה, וְנִדְמָה לוֹ
שֶׁלֹּא פָּעַל עֲדִין בְּשִׁיחָתוֹ וְדַבּוּרָיו כְּלוּם אָף עַל פִּי כֵן אֵל יִפְלֵ מִזֶּה
כָּלֵל כִּי בְּאַמַּת בּוֹדְאֵי עוֹשִׂים הַדְּבָרִים רַשָּׁם וְהִבִּיא מִשָּׁל כְּמוֹ מַיִם
הַיּוֹרְדִים עַל הָאָבֶן, אָף עַל פִּי שֶׁנִּדְמָה לָנוּ שְׂאִין לְהַמַּיִם כַּח כְּנָגֵד
הָאָבֶן הַקָּשָׁה וְאִין נִכָּר רַשָּׁם הַמַּיִם בְּאָבֶן, אָף עַל פִּי כֵן כְּשֶׁהַמַּיִם
יּוֹרְדִים עַל הָאָבֶן כְּמָה וְכְמָה זְמַנִּים רְצוּפִים הֵם עוֹשִׂים נִקְב
בְּהָאָבֶן כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ כְּמוֹ כֵן, אֲפִלוּ אִם לְבוֹ לֵב הָאָבֶן וְאִין נִכָּר
בוֹ רַשָּׁם דַּבּוּרָיו וְתַפְלָתוֹ אָף עַל פִּי כֵן בְּרַבּוֹת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים יִנְקֵב
לְבוֹ הָאָבֶן עַל יְדֵי שִׁיחָתוֹ כְּמוֹ (אִיּוֹב יד"י): "אָבְנִים שֶׁחֲקוּ מַיִם"
כְּנִזְכָּר לְעִיל וְכִבָּר מִבְּאֵר הַרְבֵּה מִעַנֵּין הַתְּחִזְקוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת
שֶׁהוּא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוֹ בַּסְּפָרִים הַנִּדְפָּסִים שֶׁמִּכְבָּר עֵינַי שָׁם
הֵיטֵב וְהָעֵקֶר, שֶׁתְּקִים הַדְּבָרִים כְּכֹל הַכְּתוּב שָׁם וְכֵאֵן לְמַעַן יֵיטֵב
לָךְ לְעַד:

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן שי (א) עין שתולין בו דגים אע"פ שהוא מאוס מותר
לטלטלו דקי"ל במוקצה מחמת מיאוס כרבי שמעון
דשרי: (ב) אין שום אוכל תלוש הראוי לאכילה מוקצה לשבת
דתמרים ושקדים ושאר פירות העומדים לסחורה מותר לאכול
מהם בשבת ואפילו חטים שזרעם בקרקע ועדיין לא השרישו
וביצים שתחת התרנגולת מותר לטלטלן וכן תמרים הלקוטים
קודם בישולן וכונסין אותם בסלים והם מתבשלים מאליהן מותר
לאכול מהם קודם בישולן אבל גרוגרות וצמוקים שמניחים אותם

במוקצה ליבשן אסורין בשבת משום מוקצה שהן מסריחות קודם שיתיבשו דכיון שיודע שיסריחו הסיח דעתו מהם וכיון דאיכא תרתי דחינהו בידיים ולא חזו הוי מוקצה: הגה י"א דאין הכנה שייד בשל אינו יהודי ואפילו גרוגרות וצמוקים שבידו מותרים. (כל בו סימן ל"ה וכ"מ בהר"ן סוף פכ"ב וירושלמי): (ג) בין באיסור אכילה בין באיסור טלטול כל דבר שהיה ראוי בין השמשות אם אירע בו דבר שנתקלקל בו ביום וחזר ונתקן בו ביום חזר להיותו אבל דבר שהוקצה בין השמשות אסור כל היום: (ד) גרוגרות וצמוקים שהיו מוקצים וכשהגיע בין השמשות כבר נתייבשו והם ראויים לאכילה אע"פ שלא ידעו הבעלים באותה שעה שנתייבשו ואח"כ נודע להם שבין השמשות כבר היו יבשים מותר: (ה) גרוגרות וצמוקים דחזו ולא חזו דאיכא אינשי דאכלי ליה ואיכא דלא אכלי ליה אי אזמניה נפיק ליה מתורת מוקצה ואי לא לא אבל אם אינם ראויים והזמנים הזמנה לאו מלתא היא: (ו) כל דבר שאסור לטלטלו אסור ליתן תחתיו כלי כדי שיפול לתוכו מפני שאוסר הכלי בטלטול ונמצא מבטל כלי מהיכנו אבל מותר לכפות עליו כלי ובלבד שלא יגע בו: (ז) מטה שיש עליה מעות או אפילו אין עליה עתה והיה עליה בין השמשות אסור לטלטלה דמיגו דאתקצאי לבין השמשות אתקצאי לכולי יומא: הגה ואפילו לצורך גופו או לצורך מקומו (ב"י) והוא הדין לכל דבר היתר שמונח עליו איסור אבל אם אין עליה עתה מעות וגם לא היה עליה בין השמשות מותר לטלטלה אפילו יחדה למעות והניחם עליה מבע"י כיון שסילקן קודם בין השמשות: הגה ויש אוסרין ביחד לכך והניח בהם אע"פ שסילקן מבע"י (טור בשם ר"ת) ולכן אסור לטלטל כים של מעות אע"פ שהוציא המעות ממנו מבע"י אא"כ עשה בו מעשה שפתחו מלמטה וסלקו

מן היחוד וכן נוהגין. (הגה"מ פכ"ה) מיהו לצורך גופו או לצורך מקומו מותר וכן בכיס התפור בבגד הואיל ועיקר הבגד עומד ללבוש אם הוציא המעות משם מותר ללבוש הבגד דהכיס בטל אצלו אבל אם שכח בו מעות מותר לטלטל הבגד דלא אמרינן דכל הבגד נעשה בסים למעות הואיל ואין המעות על עיקר הבגד אבל אין ללבושו בשבת דחיישינן שמא יצא בו כדלעיל סימן ש"א סל"ג (ב"י סימן ש"ט) ועיין לעיל סימן רס"ו אם שכח כיסו אצלו בשבת מה דינו (ב"י): (ח) כלי שיש עליו דבר האסור ודבר המותר מותר לטלטלו כגון מחתה שיש עליה מבע"י אפר שמותר לטלטלו לכסות בו רוק או צואה ויש עליה ג"כ שברי עצים שהם אסורים בטלטול מותר לטלטל המחתה כמו שהיא וכגון שדבר המותר חשוב מדבר האסור אבל אם דבר האסור חשוב יותר מדבר המותר בטל אצלו ואסור לטלטלו וטעם היתר טלטול זה משום דלא אפשר למינקט קיטמא לחודיה אפילו אי שדי ליה מהמחתה או אם צריך למקום המחתה (כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ט) ואם אינו צריך אלא לגוף המחתה לא יטלטלנה כמו שהיא אלא ינער האפר ושברי העצים במקומם ויטול המחתה: הגה וכן אם יוכל לנער האיסור לחוד ינערנו ולא יטלטלנו עם ההיתר (ב"י בשם תשובת הרא"ש) וכל זה לא מיירי אלא שהיה ההיתר עם האיסור מבעוד יום אבל אם היה האיסור עליו לבד לא מהני מה שהניח אצלו ההיתר בשבת (ב"י בשם תשובת הרשב"א): (ט) תיבה שיש בה דבר המותר לטלטל ומעות אם המעות אינם עיקר מותר לטלטלה כמו שהיא על פי התנאים שנתבארו במחתה:

סדר לקוטי תפלות הימני:

תתלד: ובכן תרחם עלינו ותושיענו, ותהיה בעזרנו מעתה שנזכה לשבר באמת תאות אכילה ושתיה ונזכה להסתפק במעט, לאכל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בֵּיתָם מִזֶּה רִנְיָתָהּ זֶקֶן לְעַד לְעַד מִקֻּוּהָ שִׁדְדָהּ לְעַד מִסְפְּרֵיהָ רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל זֶקֶן
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנִיחָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

מֵעַט בְּקִדְשָׁהּ גְדוּלָהּ וְלְהַסְתַּפֵּק מִמֶּנּוּ וּנְדַקְדֵּק עַל עֲצִמְנוּ מִכֹּזֵית
וְעַד כְּבִיצָה, לְבָלִי לְאָכֹל אֲפִלוּ מִשָּׂהוּ יוֹתֵר מִהַמְּכָרָה לָנוּ בְּשִׁבִיל
קִיּוּם הַגּוֹף וְנֹאכֵל לְבַד לְקִיּוּם גּוֹפְנוּ, וְנִמְעַט תְּאֵיִת טְבִיעֵנוּ, וְנִזְכָּה
לְהִיּוֹת בְּכָלֵל הַצְּדִיקִים הָאוֹכְלִים לְשִׁבְעַ נַפְשָׁם דְּקִדְשָׁהּ, כְּמוֹ
שְׁכַת־טוֹב: "צְדִיק אוֹכֵל לְשׁוֹבַע נִפְשׁוֹ", עַד שְׁנִזְכָּה שְׁתִּישָׂא לָנוּ פָּנִים
וְתִחַנְנוּ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלָיִךְ, וְיִשֶּׁם לְךָ שְׁלוֹם" וְנִזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ הָאֲרֶת פָּנִים אֶל הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁהּ, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל
עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעֲזֵי פָּנִים וּמֵעֲזוֹת פָּנִים, וְתַעֲלֶה וְתַסְלֵק אֶת
הַכְּבוֹד מִן הָעֲזֵי פָּנִים שְׁבִדוֹר, וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם שׁוֹם כְּבוֹד
וְהַתְּנִישָׂאוֹת וּפְקִידוֹת וְהַתְּמִנוֹת וּשְׂרָרָה כָּלֵל וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמֵּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתִצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּנַהֲיָגִים וְהַמְּפָרְסָמִים שֶׁל
שָׂקָר, הַגּוֹרְמִים לָנוּ מֵה שְׁגוֹרְמִים, כַּאֲשֶׁר אֶתָּה לְבַד יַדְעָתָ, כִּי
בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִפְּל וְיִרַד הַכְּבוֹד דְּקִדְשָׁהּ מְאֹד דֵּל כְּבוֹדְנוּ בַּגּוֹיִם
וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאַת הַנְּדָה, וְנִפְּל הַכְּבוֹד בֵּין הָעַכְשָׁנִים וְהָרְשָׁעִים
וְהַשְׂקָרָנִים וְהָעֲזֵי פָּנִים שְׁבִדוֹר, שֶׁהֵם מְקַבְּלִין לְעֲצָמָן כָּל הַכְּבוֹד
וְחוֹלְקִין כְּבוֹד לְעֲצָמָן, וְעַמֵּךְ יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים וְהַצְּדִיקִים בְּאֶמֶת
לְחֶרֶףָהּ וּלְבִזְיוֹן וּלְלַעַג וְקָלָם:

תַּתְּלָה: אֲנִי ה' מְלֵא רַחֲמִים מְלֵךְ הַכְּבוֹד סְלָה, חוּם וְחַמֵּל עַל
כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, וְהַצֵּל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ מֵהֶם וּמִהַמוֹנָם,
וְתוֹצִיא אֶת הַכְּבוֹד מִבִּינֵיהֶם, וְתַעֲלֶה אֶת הַכְּבוֹד מִבֵּין הַקְּלָפוֹת,
וְתִרְחַם עַל שְׁכִינַת עֲזֶיךָ אֲשֶׁר הוֹרַד כְּבוֹדָהּ וְגִאוֹנָהּ וְיִרְדָּה וְנִדְלְדָלָה
כִּי בְּעוֹזוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִכְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל, וּכְבוֹדְךָ
וּמְלָכוּתְךָ נִתְּרַחַק מֵאִתְּךָ כְּבִיכּוֹל, וְיִרַד וְנִפְּל עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּל הַכְּבוֹד
לְהָעַכְשָׁנִים וְהָרְשָׁעִים וְהָעֲזֵי פָּנִים שְׁבִדוֹר "וַיִּדֵּל יִשְׂרָאֵל מְאֹד",
וְנִהַפּוּדָה כָּל הַכְּבוֹד לְזָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֵלֶק בְּשִׁכְלָם וּפָנִים דְּקִדְשָׁהּ,

שֶׁהֵם הָעֲזוּי פָּנִים שְׂבֵדוֹר, שֶׁהֵם דוֹמִין כְּקוֹף בְּפָנֵי אָדָם:

תתלו: רְחֵמֵן מְלֵא רְחֵמִים, רְחֵמֵן מְלֵא רְחֵמִים, רַחֵם עַל כְּבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְזַכֵּנוּ וְעֲזַרְנוּ שְׂנוּזָכָה לְהַעֲלוֹת וּלְהַחְזִיר כֹּל הַכְּבוֹד אֶל הַקְּדוּשָׁה וְזַכֵּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְהַרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה תָּמִיד, לְהַזְכִּיר צַדִּיקָה הַרְבֵּה לְעֲנִיִּים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב בְּאַמֶּת, וּבְשִׁלְמוֹת גָּדוֹל כְּרַצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאַפְּן שְׂנוּזָכָה עַל יְדֵי הַצַּדִּיקָה לְהַמְשִׁיךְ אֹזֶר הַפָּנִים אֶל הַכְּבוֹד וּתְבַרַךְ אֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ, וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חַסְדֶיךָ הָרַבִּים הַכְּלוּלִים בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל, וְתֹאִיר עָלֵינוּ כָּל הַחַסְדִּים הַכְּלוּלִים בְּחַמְשָׁה חַסְדִּים כְּנֶגֶד חַמְשָׁה פְּעָמִים צַדִּיקָה שְׂנוּזָכָה בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה וִיקָיֶם בָּנוּ מִקֶּרֶא שְׂכַתוֹב: "אֲנִי בְּצַדִּיק אֶחְיֶה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקְיִן תְּמוֹנָתְךָ" וְנוֹזָכָה לְהַעֲלוֹת אֶת הַכְּבוֹד וְהַמְּלָכוֹת מִצַּדִּיק לְצַדִּיקָה, וְתַעְזְרֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְהוֹצִיא כֹּל הַכְּבוֹד מִן הָעֲזוּי פָּנִים, וְלְהַחְזִיר כֹּל הַכְּבוֹד אֶל הַמְּבִינֵי מִדֵּעַ דְּקִדְשָׁה, וְיַחְזִיר כֹּל הַגְּדֻלָּה וְהַכְּבוֹד לְצַדִּיקֵי הַדּוֹר וְכֹשֶׁרֵי הַדּוֹר הָאֱמֵתִיִּים, הַנִּקְרָאִים פָּנֵי הַדּוֹר בְּאַמֶּת:

תתלו: וּבָכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִשְׁמַח שְׁלוֹם בֵּין כָּל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, וְתִבְטֹל כָּל מִיַּיִן מִחֲלָקֶת מִעַמּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוּם קִנְיָה וְשִׂנְיָה וְקִנְטוֹר, וְלֹא שׁוּם מְרִיבָה וּמִחֲלָקֶת עַל עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל הַכּוֹשְׁרִים הַחַפְצִים וּמַשְׁתַּוְּקָקִים וּמְתַנַּעְנְעִים לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וּבְפָרֵט עַל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים הָאֱמֵתִים כִּי בְּעוֹזוֹתֵינוּ הָרַבִּים נִתְרַבְּהָ עִכְשָׁו הַמְּחַלְקָת וְהַקְּטִיגוֹרִיָּא בֵּין הַתְּלָמִידֵי חַכְמֵי "וְלִיֹּצָא וְלָבָא אֵין שְׁלוֹם", וְכָל הָעוֹלָם מְלֵא מִחֲלָקֶת, אֲשֶׁר זֹאת הַמְּחַלְקָת מְזַקֵּת לָנוּ הַרְבֵּה לְעַבְדוֹתֶךָ בְּאַמֶּת, כִּי אֲשֶׁר אַתָּה יַדְעָתָ, וּבְפָרֵט עַצְמֵךְ הַמְּחַלְקָת שְׂמַתֵּנִי בְּכָל עַתָּה עַל הָרְחוּקִים הַבָּאִים לְשׁוּב אֵלֶיךָ וְלְהַתְקָרֵב לְשִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְלְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַבּוֹ

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקב < צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" >
< צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" >

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות <

החולקים עליהם ועל העוסקים לקרבם, חנם על לא דבר:

תתלח: אנא ה' מלא רחמים אדון השלום מלך שהשלום שלו, הצילנו מריב ומחלקת וזכנו למח ודעת ושכל צח וזך בלי פסלת כלל, ותזכנו שיהיה מחנו שקיט ושכיד, ולא יהיה מחנו מבבל כלל, ויתבטלו כל הפסלת והמותרות שבמח, עד שנזכה שיתבטלו ויכלו ויפלו האויבים והשונאים היונקים מן מחנו כי אין בנו שום דעת איך ללחם עם שונאינו ורודפינו חנם ואיך להתנהג עמם, כי פונתנו רצויה לשם שמים ואנו חפצים לעבדך באמת, ולשוב אליך בתשובה שלמה מהרה, ואין אנו חפצים שום מחלקת כלל מלא רחמים חמל על עניי הצאן, על עם ממשך וממרט, עם עני ואביון, ורחם והושיע והצל חלושי כח פאלה מריב ומחלקת, כי אין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים עליך לבד השלכנו את יהבנו, עליך לבד אנו נשענים, אליך תלויות עינינו עד שתחננו: